

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 8. Pœnitentia post lapsum fortior.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Patriarchæ florent? non, inquit, impios esurio; non iustos. Si impij convertantur, opiparè epulabor. Oliva l. 10. Strom. §. Nigra sum.

Ecce Dominus ascendet super nubem levem, & ingredietur Ægyptum. Isa. 19. 1. Cur non sidus insidet, sed nubem? Certè Eliæ igneam demisit rhedam, cui non abfimilis fuisset currus affris compactus: Nimirum iis oblectatur Dominus, qui vilioris olim conditionis. Ex sterquilino nubes subsiliit, & concrevit: propterea gratior Domino est, qui aptior fidere. Mavult Dominus olim impios, quibus ad quævis uti possit; quàm fatuam innocentiam, cujus nihil non remissum, nihil non mediocre. Oliva l. 11. Strom. §. Saulus adhuc spirans.

Magna erit gloria domus istius novissima, plus quàm prima. Aggæi 2. 10. Tropologicè: major est virtus pœnitentiæ post lapsum, quàm innocentiam ante lapsum. Major est Paulus, quàm Saulus: major est Magdalena lapsa, & pœnitens, quàm virgo, & innocens. Major Petrus negans Christum, & plorans; quàm eum confitens. Cornelius hic.

Vidit cælum apertum. Act. 10. 11. Quid in vase erat? nectar, an mel? an agni, columbæ? quibus iustorum expressa imago est? imò in quo erant omnia quadrupedia, & serpentina terra; tigrides, angues, vultures, & omne ferarum genus. Expavit Petrus, & exclamavit: *absit Domine.* v. 14. O Petre, noli fastidire fercula portentosa: inter ea monstra tu quoque lates. Modo oras; sed recordare, quod olim peierasti. *Quod Deus purificavit, tu commune nè dixeris.* Nota: non Angelorum, ut manna; sed manu Dei, monstra illa condita sunt, & perpurcata. Non dixerunt angeli: quia à Petro rejectæ sunt bestia, projiciantur in cloacas; sed in cælum vas recipitur: ut, quod Petrus repudiârat, Trinitati sanctissima apponeretur. Oliva l. 10. Strom. §. Nigra sum &c.

Sicut Sol post pluviam clarior fulget: Sic Christus post lacrymarum irrigationem benignior apparet. Hugo Victorinus de claustrò animæ c. 7.

Luna, Lem: *In reditu gratior.* Luc. 15. 7. *Gaudium erit super uno peccatore pœnitentiam agente. In se reversus dixit: surgam.* Luc. 15. 17. S. Chrysol. f. 2. in se ante rediit, ut rediret ad patrem; qui à se ante recesserat, cum recessit à patre. Picinelli. Luna Lem: *Conversa lucidior.* S. Gregor. mor. 25. c. 7. dum commissa attentius lugemus, in iustitiæ splendorem membra deauramus. Id.

Testimonia.

Gaudium erit in caelo &c. Luc. 15. 7. Sæpe accidit, quod ij, qui à maximis peccatis surgunt per pœnitentiam, postea ferventiores sint in amore divino, quàm qui nunquam ceciderunt. Ferrum enim ignitum ferventius est lignò accensò: quia, quantò substantia est magis frigida, & igni contraria; si ignitur, tantò calidior efficitur, & calorem diutius conservat. Stella hic.

Citò proferet stolam primam. Luc. 15. 22. Cur non alia, quàm prima, petitur? Per pœnitentiam reversus estimatur à patre, tanquam sem-

Polyanth. Sacra Tom. II.

per bonus fuisset, & nunquam abiisset. Sylveira in Matth. 26. q. 3.

Zachæ festinans descende. Luc. 19. 5. Avidior interdum Dominus est surgentis ex iniquitatis cœno animæ, quàm coruscantis in serico inaocentiæ. Oliva l. 5. Strom. §. Ascendens in altum.

Vita erat lux hominum. Joan. 1. 4. Cur non dicitur lux creaturarum, vel Angelorum? quia Angeli sancti semper perseveraverunt in gratia, homines eâ exciderunt. Et Deus plus gloriatur, quòd sit eorum lux, qui à salute deperdita revocati sunt ad vitam; quàm eorum, qui semper in charitate perstiterunt. Sylveira hic q. 26.

Fit plerùmque gratior Dei amor, eadem vita post culpam, quàm securitate torpens innocentia. S. Laur. Just. de spe c. 4.

§. VIII.

Pœnitentia post lapsum fortior.

Cumque pugnassent contra Madianitas, atq; vicissent; omnes mares occiderunt. Num. 31. 7. Unde tanta Hebræo virtus? Num. 25. 18. Dolebat Moyses, pœnitebant & alij, *stebant ante fores tabernaculi.* Profuit Hebræo pœnitentia ad vires colligendas: quæ peractâ occisa sunt viginti quatuor millia hominum. Orig. hom. 25. in Num. qui prius à mulieribus victi sunt, nunc, expiatione habitâ, & gestâ pœnitentiâ, etiam reges vicerunt. Velloso in Judith 5. Paræn. 43.

Samson multò plures occidit moriens, quàm antea vivus occiderat. Judic. 16. 31. Pœnituit turpiter victum à muliere. Id. ib.

Dolor speciem ignis gerit: quia dum plus tegitur, plus ignescit. Blesensis. ep. 49.

Amplius placet miles, qui post fugam hostem duriter ferit; quàm, qui nunquam terga vertit, & tamen nunquam fortiter facit. Haymo in Il. 1.

§. IX.

Pœnitentia solatiofa, leta.

Figura, Symbola.

Ex Veteri.

Viditq; post tergum arietem inter vepres harentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum pro filio. Gen. 22. 13. Præcepit Abraham Domineus, ut filium Isaac immolaret: mutata immolatio est; non Isaac, sed aries, immolatus est, & perit. Sic non perit Isaac id est, risus, & sancta delectatio hominis ad Deum conversi; sed perit bruta delectatio. S. Bernardus s. de verb. Petri: *ecce nos reliquimus omnia.* Securus esto: non Isaac, sed aries morietur: non peribit Lætitiâ, sed contumaciâ. Barradius t. 4. l. 5. c. 8. D. Pent.

Confitebor tibi in Cithara. Ps. 42. 4. Ipsa debet dolorosa confessio non carere lætitiâ. Vel in confessione requirit Dominus æquè planctum, ac cantum. Quid est confiteri in cithara? est plorare sine timore; & lacrymas spei emittere ex oculis: est in ipso gaudere dolore. Volo pluviam, sed cum iride. Oliva l. 14. Strom. Quamdiu ponam consilia in anima mea Ps. 12.

Nna 2